ΑΡΙΘ. 620 — ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ 9 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1855. — ΕΤΟΣ ΙΖ'.

Ἐτησία συνδρομὴ διὰ τοὺς ἐντὸς τῆς Σύρου δραχ. . . . . 12.
Διὰ τοὺς ἐκτὸς . . . . . 13.

ΕΡΜΗΣ

Τιμὴ καταχωρήσεων διὰ τὰ δικαστικὰ τὸν στίχον λεπ. . . . . 15.
Διὰ δὲ τὰς εἰδοποιήσεις καὶ ἀγωγὰς δρ. 5.

Ἐκδίδεται κατὰ Δεκαημερίαν.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πραγματευόμενος ἐσχάτως ὁ Χρόνος περὶ τῶν πραγμάτων τῆς Ἀνατολῆς εἶπεν, ὅτι πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν σχεδίων των εἰς τὸ μέρος τοῦτο τοῦ κόσμου δὲν πρέπει νὰ ἐλπίσωσιν αἱ δυνάμεις τῆς Δύσεως οὐδεμίαν ἐκ μέρους τοῦ Χριστιανικοῦ στοιχείου συνδρομὴν. Τίνα εἶναι ἄρα γε τὰ ἐν τῇ Ἀνατολῇ σχέδια τῶν δυνάμεων τῆς Δύσεως; Εἶναι κατακτητικὰ; Ἂν τοιαῦτα ἦναι, συμμεριζόμεθα καὶ ἡμεῖς τῆς γνώμης τοῦ Χρόνου, ὅτι ὀλίγην συνδρομὴν θέλουν παρέξει αὐτῇ οἱ χριστιανοὶ τῆς Ἀνατολῆς, οἵτινες προκειμένου ν' ἀλλαξωσι μόνον κύριον, τοσοῦτον ὀλίγον θέλουν συμπράξει πρὸς ἐπιτυχίαν τοιούτων σχεδίων, καθόσον ἐκ τῶν νῦν κυρίων των ἐλπίζουσιν ἀπελευθέρωσιν ποτέ, ἐκ νέου δὲ κυρίου, οὐδέποτε. Εἶναι σχέδια πολιτισμοῦ τῆς Ἀνατολῆς τὰ τῆς Δύσεως; Τὸ πρᾶγμα διαφέρει ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, καὶ ὡς ἐκ τούτου οὐδόλως συμμεριζόμεθα τῆς γνώμης τοῦ Χρόνου. Ποῖον ἄλλο στοιχεῖον, ἢ τὸ χριστιανικὸν, δύναται νὰ συνδράμῃ εἰς τὰς ἐν τῇ Ἀνατολῇ ὑπὲρ τοῦ πολιτισμοῦ τοῦ τόπου τούτου προσπαθείας καὶ ἀγώνας τῆς Δύσεως; Εἴτε ἀγνοοῦσι λοιπὸν ἐν Ἀγγλίᾳ, εἴτε ἐκ προθέσεως προσποιοῦνται ὅτι ἀγνοοῦσι τὴν πρὸς τὸν πολιτισμὸν τάσιν τῶν χριστιανῶν τῆς Ἀνατολῆς. Ὁπόταν ἀπανταχοῦ τῆς Ἀνατολῆς καθίδρυνται διὰ μυρίων θυσιῶν, καὶ εἰς τὸ πεῖσμα τῆς ἐξουσίας ἐκπαιδευτικὰ καταστήματα· ὁπόταν οἱ εὐπορώτεροι μεταξὺ τῶν χριστιανῶν τῆς Ἀνατολῆς πέμπωσιν ἀδρᾷ δαπάνῃ τὰ τέκνα των εἴς τε τὴν Δύσιν καὶ τὴν ἐλευθέραν Ἑλλάδα ἔνθα ὑπάρχουσι Σχολεῖα, Λύκεια, Γυμνάσια καὶ Πάνεπιστήμιον ἵνα ἐκπαιδεύωνται, μένει πλέον ἀμφιβολία ἡ παραμικρὰ, ὅτι ἡ φυλὴ αὕτη θέλει χρησιμεύσει ὡς δεξιὰ χεῖρ εἰς τὰς ὑπὲρ τοῦ πολιτισμοῦ προσπαθείας τῆς Δύσεως;

Ὅτε εἰς ἄλλους καιροὺς ἀρυομένη ἡ Δύσις πληροφορίας περὶ τῆς Ἀνατολῆς παρά τινων περιηγουμένων αὐτὴν, οὔτε τὴν τόπον γνωριζόντων οὔτε τὰς ἐγχωρίους γλῶσσας ἐπισταμένων, ἀλλὰ συναναστρεφομένων μόνον μετὰ προσώπων συμφέρον ἐχόντων νὰ παραμορφώνωσι τὴν ἀλήθειαν τῶν πραγμάτων ἐλάμβανε λίαν πλημμελεῖς περὶ τοῦ τόπου τούτου πληροφορίας, δὲν ἦτο παράδοξον ἂν ἡ δημοσιογραφία αὐτῆς ἀπεφαίνετο, ὡς ἀπεφάνθη ἐσχάτως ὁ Χρόνος τῆς Ἀγγλίας· ἀλλ' ὅτε ἡ Δύσις ἐπεσκέφθη σχεδὸν τὴν Ἀνατολὴν καὶ ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὰ πάντα ἐγνώρισεν, ἀσύγνωστον τῆς δημοσιογραφίας της ἁμάρτημα εἶναι νὰ εὑρίσκεται εἰς τοιαύτην εἰσέτι πλάνην, νὰ μὴν γνωρίζῃ δηλονότι τί συμβαίνει εἰς τόπον ὑπὲρ τοῦ ὁποίου τοσοῦτον ἐνδιαφέρεται. Δωδεκαετὴς χριστιανικὸς παῖς λύει ἤδη τὰ δυσκολώτερα γραμματικὰ καὶ ἐπιστημονικὰ ζητήματα, ἡ δὲ ἀρχαία καὶ νέα ἱστορία, ὡς καὶ αἱ γλῶσσαι τῆς ἑσπερίας Εὐρώπης, καθίζανται δευτερεῦον τῆς μελέτης αὐτοῦ ἀντικείμενον· δεκαοκταετὴς δὲ νεανίας διευθύνει μετὰ θαυμασίας ἐπιτυχίας ἐμπορικὸν κατάστημα καὶ πρώτης τάξεος πλοῖον. Τοιαύτη λοιπὸν φυλὴ τὰ φῶτα καὶ τὸν πολιτισμὸν διψῶσα, δὲν θέλει συμπράξει ἆρά γε εἰς τὴν ἀναγέννησιν τῆς Ἀνατολῆς καὶ εἰς τὸν πολιτισμὸν αὐτῆς; Ὁ Χρόνος ἄρα, τὸ ἐπαναλέγομεν ἢ δὲν ἔχει ἀληθεῖς περὶ τῆς Ἀνατολῆς πληροφορίας, ἢ προσποιεῖται ἄγνοιαν, καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν τὸ δεύτερον· διότι δυσκολευόμεθα, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν δὲν δυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν, ὅτι ὄργανον τοσοῦτον σοβαρὸν τοῦ Ἀγγλικοῦ τύπου καὶ ἡμιεπίσημον μάλλιστα, ὡς ὁ Χρόνος, ἀγνοεῖ πρᾶγμα περὶ τοῦ ὁποίου συχνάκις πραγματεύεται ὁ λοιπὸς Εὐρωπαϊκὸς τύπος, καὶ ἐσχάτως πάμπολλα περὶ τούτου εἶπεν ἡ Γαλλικὴ τῶν Συζητήσεων Ἐφημερίς

Γνωρίζοντες ὑπό τίνος πολιτικῆς ἐμπνέονται οἱ συντάκται τοῦ Τηλεγράφου εὐδόλως ἐπραξενεύθημεν ὅτε ἀνέγνωμεν τὸ εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 32 φύλλον αὐτοῦ καταχωρηθὲν ἄρθρον, δι' οὗ εὑρεστήθησαν νὰ χαρακτηρίσωσιν ὡς ἀνέκδοτον, γεγονὸς τὸ ὁποῖον καὶ εἰς ἀποδείξεις ἠθέλαμεν στηρίξει, ἐὰν ἐθεωροῦμεν ἡμᾶς ὑποχρέους εἰς λογοδοσίαν πρὸς αὐτοὺς περὶ τῶν ὅσα δημοσιεύομεν. Δὲν ἐπαραξενεύθημεν, λέγομεν, διὰ τὸν ὁποῖον οἱ ῥηθέντες συντάκται ἔδωκαν χαρακτῆρα εἰς τὸ ἄρθρον μας τοῦτο, διότι γνωρίζομεν ὅτι δὲν ὀρέγονται οὔτε ν' ἀκούωσι τὰς γιγαντιαίας πρὸς τὴν παιδείαν καὶ τὸν πολιτισμὸν προόδους τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, οὔτε νὰ δημοσιεύεται ὅτι ἡ Ἑλλὰς εἶναι γέφυρα δι' ἧς ὁ πολιτισμὸς τῆς Δύσεως μεταβιβάζεται καὶ διαδίδεται εἰς τὴν ἀνατολὴν, οὔτε ὅτι ἡ ἐξουσιάζουσα αὐτόθι φυλὴ εἶναι ἀνεπίδεκτος πολιτισμοῦ, οὔτε τέλος ὅτ' τοιαῦται ἐκφράσεις ἐλέχθησαν παρὰ Γάλλων ἀξιωματικῶν· Ἀγνοοῦσι φαίνεται οἱ συντάκται τοῦ Τηλεγράφου, ὅτι οἱ περωτισμένοι καὶ φιλελεύθεροι Γάλλοι δὲν ἐμπνέονται ὑπὸ τῆς πολιτικῆς ὑπὸ τῆς ὁποίας ἐμπνέονται οὗτοι, καὶ ἕνεκα τούτου δυσκολεύονται νὰ πιστεύσωσιν ὅτι ἡμεῖς ἐδημοσιεύσαμεν γεγονὸς, καὶ οὐχὶ ἀνέκδοτον. Ἀλλὰ τί κοινὸν, ἐρωτῶμεν, ὑπάρχει μεταξὺ τοῦ γεγονότος, ἢ τοῦ ἀνεκδότου τούτου καὶ τοῦ Γυμνασίου μας, ἐκ τοῦ ὁποίου, ὅλοι ὁμολογοῦμεν ὅτι, ἐξῆλθον πολυάριθμοι πεπαιδευμένοι νέοι διασπαράντες εἰς τὴν Ἀνατολὴν καὶ διαδίδοντες ἐκεῖ ὅσα φῶτα ἀπέκτησαν; Τὸ Γυμνάσιόν μας κατὰ τὸν ὀργανισμόν του, δὲν δέχεται ὑποτρόφους, τοῦτο δὲ τὸ μέσον καὶ ἡ πειθαρχία ἥτις εἰς τὰ Λύκειά μας αὐστηρῶς τηρεῖται, οὐχ' ἧττον δὲ καὶ ἡ ἠθικὴ τῆς νεολαίας, ἥτις ἀπασχολεῖ ἰδιαζόντως τὴν προσοχὴν τῶν ἐντίμων διευθυντῶν αὐτῶν, συνέτεινον καὶ μεγάλως συνεῖσφέρουσιν ὥστε νὰ πέμπωσιν οἱ τῶν οἰκογενειῶν πατέρες ἐκ τῆς ἀνατολῆς τὰ τέκνα των ἐνταῦθα διὰ νὰ διδάσκονται καὶ γράμματα καὶ ἠθικὴν· καθόσον δὲ πολλαπλασιάζονται τὰ πρὸς τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ τὸν πολιτισμὸν μέσα κατὰ τοσοῦτον ταχύτερον θέλουν καρποφορήσει εἰς τὴν ἀνατολὴν, οἱ δὲ ἐπιθυμοῦντες τὸν πολιτισμὸν αὐτῆς φιλελεύθεροι Γάλλοι, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου τοσοῦτον ἔχυσαν αἷμα, ἐνθουσιῶσι βλέποντες ὅτι καὶ ἡμεῖς οἱ ταπεινοὶ Ἕλληνες, συνδράμομεν αὐτοὺς εἰς τοῦτο τὸ μέγα καὶ ἔξοχον ἔργον των.

Ἀλλὰ καὶ ἂν ὑποτεθῇ ὡς ἀνέκδοτον τὸ γεγονὸς τὸ ὁποῖον ἐδημοσιεύσαμεν ἐπὶ σκοπῷ ὄχι βεβαίως ἀντεθνικῷ, νομίζουσιν οἱ συντάκται τοῦ Τηλεγράφου ὅτι ἐπὶ προθέσει τὸ νὰ προσβάλλωμεν τὸν ἀξιότιμον καὶ ἄριστον φίλον μας Κύριον Βαλέτταν, εἰς τοῦ ὁποίου τὸ Λύκειον φοιτῶσι καὶ τὰ ἡμέτερα τέκνα, ἀνεφέρομεν καὶ τὸ τοῦ κυρίου Ἀντωνιάδου Λύκειον καίτοι ἀρτίως καθιδρυθὲν; Ἀπατῶνται. Ὁ κύριος Βαλέττας ἔχει ἀρκετὴν φρόνησιν διὰ νὰ σκεφθῇ, ὅτι πλάσαντες ἡμεῖς τὸ ἀνέκδοτον τοῦτο, καὶ πραγματευθέντες δι' αὐτοῦ περὶ Λυκείων ἐν ἑρμουπόλει καθιδρυμένων, δὲν ἠθέλαμεν βεβαίως σιωπήσει, χωρὶς νὰ φανῶμεν μεροληπται, καὶ τὸ κυρίου Ἀντωνιάδου, τὸ ὁποῖον καίτοι ἀρτίως καθιδρυθὲν ἀμιλλᾶται πρὸς τὸ τοῦ κυρίου Βαλέττα, καὶ ὄχι μόνον δὲν ὑπέκυψεν εἰς παρακμὴν, ὄχι μόνον θέλει προοδεύσει καὶ αὐτὸ, ἀλλὰ καὶ τρίτον Λύκειον ἂν καθιδρυθῇ θέλει εὕρει καὶ αὐτὸ τροφὴν, ἐνόσῳ ὁσημέραι μεταβαίνουσιν ἐνταῦθα ἐκ τῆς Ἀνατολῆς νέοι ὑπότροφοι εἰς εὐπόρους οἰκογενείας ἀνήκοντες. Ὁ κύριος Βαλέττας ὅμως, ὄχι μόνον δὲν ἐσκέφθη ὡς ἐσκέφθησαν οἱ συντάκται τοῦ Τηλεγράφου, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐν λόγῳ ἄρθρον μας ἐπήνεσε, καὶ τὸ φύλλον τοῦ Τηλεγράφου δι' οὗ κατακρίνεται τὸ ἄρθρον τοῦτο μᾶς διεβίβασε μετ' ἀγανακτήσεως ὅπως ἴδομεν τὰς ἐν αὐτῷ φλυαρίας.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἐρανιζόμεθα τὰς ἑξῆς ἀγγελίας ἐκ τῆς Βελγικῆς Ἀνεξαρτησίας.

Αἱ περὶ εἰρήνης φῆμαι ἀκαταπαύστως διαδίδονται, καὶ ὅμως ὀφείλομεν νὰ εἴπωμεν ὅτι ὁ τοῦ Λονδίνου Παρατηρητὴς ψεύδει σήμερον τὰς ὁπωσοῦν τολμηρὰς διαβεβαιώσεις

τοῦ Τύπου, ἀποφανθέντος ὅτι αἱ γενόμεναι περὶ εἰρήνης προτάσεις ἐθεωρήθησαν ὡς ἀρκοῦσαι παρὰ τοῦ Αὐτοκράτορος τῶν Γάλλων, καὶ ὅτι τὸ ἀγγλικὸν Μυστικοσυμβούλιον ἐνασχολεῖται ἐπ' αὐτῶν πρὸ δεκαπέντε ἡμερῶν. Πρέπει ἄρα νὰ πιστεύσωμεν τὸν Παρατηρητὴν, ἢ τὸν Τύπον; Τὰ Ἑωθινὰ Χρονικὰ βασιζόμενα εἰς ἐπίσημον ἐκ Βερολίνου ἐπιστολὴν βεβαιοῦσιν, ὅτι αἱ τῆς δευτέρας τάξεως Γερμανικαὶ Δυνάμεις εὑρίσκονται πρὸ δεκαπέντε ἤδη ἡμερῶν εἰς ἐνεργητικὰς διακοινώσεις μετὰ τῶν διαφόρων Πρακτόρων τῆς Ῥωσσικῆς διπλωματίας, καὶ ὅτι δὲν μένει ἀμφιβολία ὅτι ἡ μέλλουσα πολιτικὴ αὐτῶν, ἡ τὸ ζήτημα τῆς Ἀνατολῆς ἀφορῶσα, εἶναι τὸ ἀντικείμενον τῶν συνδιαλέξεων τούτων.

Ταῦτα πάντα ἐνισχύουσιν εἴδησιν ἥτις μᾶς ἔφθασε πρὸ δύο ἢ τριῶν ἡμερῶν, καθ' ἣν οὐ μόνον αἱ δευτερεύουσαι Γερμανικαὶ δυνάμεις ἔκαμαν ἔναρξιν συνδιαλέξεων ὅπως συνεννοηθῶσι περὶ τῆς μελλούσης πολιτικῆς αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ παρατηρήσεις πρὸς τὴν Ῥωσσικὴν Κυβέρνησιν διεύθυνον· τὸ τελευταῖον μάλιστα θεωρεῖται ὡς θετικόν.

Γνωστὸν εἶναι ὅτι κατ' ἄλλους δὲν διεύθυνον αἱ Γερμανικαὶ δυνάμεις παρατηρήσεις πρὸς τὴν Ῥωσσίαν οὔτε συνεννοήθησαν εἰσέτι, ἀλλ' ὅτι σχεδιάζουσι νὰ συνέλθωσιν εἰς Δρέσδην.

Ὅπως ποτ' ἄν ᾖ, ἐξ ὅλων τούτων συνάγεται ὅ,τι πολλοὶ πιστεύουσιν ὡς πιθανὴν τὴν εἰρήνην. Τὸ καθ' ἡμᾶς, ἐλευθέρως λέγομεν ὅτι τολμηρὸν εἶναι νὰ καταταττώμεθα μετὰ τῶν τελευταίων τούτων.

Διεφημίσθη χθὲς ἐν Παρισίοις ὅτι ὁ Στρατάρχης Πελισιέρος μεταβαίνει ἐκεῖ ἀδείᾳ τοῦ Αὐτοκράτορος, ὁ διαβιβάζων ὅμως ἡμῖν τὴν ἀγγελίαν ταύτην ἀνταποκριτής μας δὲν τὴν θεωρεῖ ἀκριβῆ. Τὸ θετικὸν γεγονὸς εἶναι ἡ ἀπόλυτος παῦσις πάσης ἐν Κριμαίᾳ ἐπιχειρήσεως, ἥτις ἐγένησεν ἴσως τὴν ἀγγελίαν ταύτην.

Διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου Καρμὲλ καταπλεύσαντος χθὲς ἐν Μασσαλίᾳ, ἐλάβομεν εἰδήσεις ἐκ Κωνσταντινουπόλεως μέχρι τῆς 22. Νοεμβρίου. Αἱ εἰδήσεις αὗται δὲν διαλύουσιν οὐδεμίαν ἐκ τῶν ὁποίων ἔχομεν ἀμφιβολιῶν περὶ τῆς καταστάσεως τῆς τοῦ Καρσίου φρουρᾶς, καὶ εἰς ποῖον μέρος τῆς Μαγγριλίας ἔφθασεν ὁ Ὁμὲρ Πασσᾶς ἀφοῦ δέδη τὸ Ἰνγγούρ. Φῆμαι μόνον μὴ ἐπιβεβαιούμεναι διέτρεχον περὶ παραδόσεως τούτου τοῦ ἀνδρείου φρουρίου, καὶ περὶ παύσεως πάσης ἐνεργείας τοῦ ὀθωμανικοῦ στρατοῦ ἕνεκα χρηματικῆς ἀνεχείας. Τὴν 21 Νοεμβρίου ἐπέμφθησαν διὰ τοῦ Βατουμίου ἐκ Κωνσταντινουπόλεως φράγκα δύο ἑκατομμύρια καὶ ἥμισυ, καὶ ἐπετράπη εἰς τὸν Σερδάρην νὰ ἐπαναλάβῃ τὰ πρὸς τὰ πρόσω κινήματά του.

Ὁ Στρατηγὸς Βιβιὰν ὁ τὸ Κέρτζιον διοικῶν ἔλαβεν ὑτόσχεσιν ὅτι θέλει τῷ πεμφθῇ ἐπικουρία ἐκ 12,000 στρατιωτῶν. Πιθανὸν εἶναι νὰ ἦναι βάσιμοι οἱ φόβοι του ὅτι οἱ Ῥῶσσοι ἐσχεδίαζον νὰ προσβάλωσι τὸ μέρος τοῦτο τῆς Κριμαίας, ἅμα ἤθελε παγώσει ἡ Ἀζωφική.

Πολιτικὸν μέρος τοῦ εἰς τὴν ἔναρξιν τῶν Βουλῶν τῆς Πρωσσίας ἐκφωνηθέντος Βασιλικοῦ λόγου.

Ἡ ἐξακολούθησις τῶν πολιτικῶν περιπλοκῶν ἐπιβάλλει ἡμῖν τὴν ἀνάγκην νὰ τηρήσωμεν καὶ κατὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος, καί τοι εἰς ἧττονα βαθμὸν ἢ κατὰ τὸ παρελθὸν, τὰς πολεμικὰς προπαρασκευὰς ἡμῶν. Κύριοι, Ἡ πάλη ἥτις ἐξερράγη μεταξὺ πολλῶν εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων ἣν ἐνταῦθα ἐλεεινολόγησα πέρυσι, τὸ λέγω μὲ λύπην, δὲν ἐπεραιώθη εἰσέτι. Ἐν τούτοις ἡ πατρὶς ἡμῶν εἶναι καὶ νῦν ἄσυλον τῆς εἰρήνης· ἐλπίζω δὲ εἰς τὸν ὕψιστον ὅτι ἔσεται τοιαύτη, καὶ ὅτι θέλω δυνηθῆ νὰ ὑπερασπίσω τὴν τιμὴν καὶ ἰσχὺν τῆς Πρωσσίας χωρὶς νὰ ὑποφέρῃ ὁ τόπος τὸ βαρὺ τοῦ πολέμου φορτίον. Σεμνύνομαι εἰδὼς ὅτι δὲν ὑπάρχει λαὸς προθυμώτερος εἰς τὸ νὰ δράξῃ τὰ ὅπλα ὡς ὁ ἰδικός μου, καὶ εὐδιαθετώτερος εἰς τὸ νὰ ὑποστῇ θυσίας, ὁσάκις πρόκειται νὰ ἀποφύγῃ πραγματικὸν κίνδυνον τιμῆς καὶ συμφερόντων. Ἡ πεποίθησις αὕτη μοὶ ἐπιβάλλει τὸ καθῆκον ἵνα τηρήσω πιστῶς τὰς ὁποίας ἔκαμα διαδηλώσεις, ὅτι δὲν θέλω ἀναδεχθῆ ὑποχρεώσεις τῶν ὁποίων δὲν δύναταί τις νὰ προΐδῃ οὔτε τὴν πολιτικὴν οὔτε τὴν στρατιωτικὴν ἔκτασιν.

Ἡ θέσις τῆς Πρωσσίας, τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Γερμανικῆς Ὁμοσπονδίας, εἶναι σοβαρὸν ἐνέχυρον πρὸς ἐγγύησιν ἐνεργείας ἀνεξαρτήτου, εὐδιαλλάκτου καὶ φύσεως προπαρασκευαζούσης εἰρήνην δικαίαν καὶ διαρκῆ, χάρις εἰς τὴν εἰλικρινῆ εὐμένειαν καὶ τὴν ἀμερόληπτον ἐκτίμησιν τῆς καταστάσεως τῶν πραγμάτων.

Σ. Σ. Ἐκ τοῦ συνόλου τοῦ προηγουμένου πολιτικοῦ μέρους τοῦ λόγου τοῦ Βασιλέως τῆς Πρωσσίας ἐξάγονται τρία τινα Αον. ὅτι ἡ Πρωσσία δὲν θέλει ἀναμιχθῆ ἐπὶ τοῦ παρόντος τοὐλάχιστον εἰς τὸν πόλεμον. Βον. ὅτι θέλει προσπαθήσει ὑπὲρ τῆς εἰρήνης, καὶ Γον. ὅτι ἡ εἰρήνη ἂν κατορθωθῇ θέλει εἶσθαι δικαία καὶ διαρκῆς. Ἐκ δὲ τοῦ τελευταίου παραγράφου τοῦ λόγου τούτου δύναταί τις νὰ συμπεράνῃ, ὅτι ἡ *Γερμανία ἅπασα σύμφωνος* εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐπιβάλλῃ θέλησιν εἰς τὰς ἐμπολέμους δυνάμεις· ἐκ τῶν τριῶν δὲ λέξεων εἰρήνη δικαία καὶ διαρκής, ἐξάγεται τὸ συμπέρασμα, ὅτι οἱ ὅροι τοὺς ὁποίους θέλει προτείνει ἀφ' ἑνὸς μὲν δὲν θέλουν εἶσθαι προσβλητικοὶ εἰς τὴν ἀξιοπρέπειαν οὐδεμιᾶς τῶν μεγάλων δυνάμεων, τοὐτέστιν ὅτι θέλουν εἶσθαι δίκαιοι, καὶ ἀφ' ἑτέρου ὅτι θέλουν παρέχει ἀποχρώσας ἐγγυήσεις ὑπὲρ εἰρήνης διαρκοῦς.

Μεγίστην περιποιεῖ τιμὴν εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχήν μας καὶ εἰς τοὺς συμπολίτας μας ἡ καθίδρυσις ἐνταῦθα ὀρφανοτροφείου. Ἀληθῶς ἀξία οἴκτου καὶ δακρύων διὰ πᾶσαν εὐαίσθητον καρδίαν ἦτο ἡ θέα τοσούτων ὀρφανῶν παίδων μὴ ἐχόντων ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίναι, ἀπροστατεύτων καὶ ἐγκαταλελειμμένων εἰς τὴν διάκρισιν τῆς σκληρᾶς αὐτῶν τύχης, περιφερομένων γυμνῶν καὶ ἀνυποδήτων εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ πλατείας τῆς πόλεώς μας, ἐπαιτούντων τὸν ἐπιούσιον ἄρτον των καὶ εἰς μυρίας καταχρήσεις καὶ κακοηθείας ἐκτραχειλιζομένων εἰς τοιαύτην τρυφερὰν ἡλικίαν. Καὶ δίκαιον ἄρα καὶ φιλάνθρωπον καὶ συνετὸν μέτρον ἦτο τὸ νὰ ληφθῇ πρόνοια ὑπὲρ τῶν δυστυχῶν τούτων καὶ ἀθλίων ὄντων, καὶ τοῦ μέτρου τούτου ἐγένετο ἤδη ἐνέργεια, χάρις εἰς τὴν καλὴν τῶν ἀρχόντων μας προαίρεσιν καὶ εἰς τὰς παραινέσεις τοῦ τύπου καὶ τῶν φιλανθρώπων καρδιῶν, τῶν ὅσοι ἔργῳ καὶ λόγῳ συνέπραξαν εἰς τὴν πραγματοποίησιν ἔργου τοσοῦτον σοβαροῦ.

Εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι τὸ φιλανθρωπικὸν τοῦτο ἔργον ἐγένετο ἀτελὲς ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἀλλὰ πᾶσα ἀρχὴ τὸ ἥμισυ ἐστὶ τοῦ παντὸς, κατὰ τὸ ἀξίωμα· ἀρκεῖ ὅτι ἐγένετο ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ ἔργον θαυμασίως τελειοποιηθήσεται. Τί δὲν κατωρθοῦται εἰς τόπον ὑπὸ τοιούτου φιλοκάλου λαοῦ κατοικούμενον καὶ ἄπειρα ἔχοντα μέσα! Εἰς τὴν σύνεσιν λοιπὸν καὶ τὰ φιλανθρωπικὰ αἰσθήματα τῶν ἀρχόντων μας ἐναπόκειται νὰ εὕρωσιν, ἢ νὰ πλαστουργήσωσι, πόρους πρὸς συντήρησιν, ἔκτασιν καὶ βελτίωσιν τοιούτου φιλανθρωπικοῦ καταστήματος, τὸ ὁποῖον, τὸ ἐπαναλέγομεν, μεγίστην περιποιεῖ τιμὴν εἰς αὐτούς τε καὶ ἅπαντας τοὺς συμπολίτας μας.

Ἡ συμβαίνουσα ἤδη ἐν Ἑλλάδι ληστεία ἔχει ἀληθῶς σοβαρώτατον χαρακτῆρα, διότι οὐδέποτε, ὡς νῦν, ὕψωσε μετὰ τοσαύτης τόλμης τὴν ἀπαισίαν αὐτῆς κεφαλήν. Δὲν ὑποκινεῖται ἄρα ὑπὸ τῆς πρὸς τὸ κακουργεῖν διαθέσεως, καὶ τάσεως, ἀλλ' ὑπὸ *καταχθονίου καὶ ἀντεθνικῆς πολιτικῆς* πρὸς βλάβην τοῦ ἔθνους, *κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν κοινὴν γνώμην*. Προδόται ὅθεν καὶ ἐθνοκατάρατοι εἶναι ὅσοι δὶ ἰδιοτελεῖς αὐτῶν σκοποὺς ὑποθάλπουσι τὴν μάστιγα ταύτην τῆς κοινωνίας μας, ἐνοχοποιοῦντες τὴν πατρίδα των, ἥτις τοὺς ἐτίμησε καὶ τοὺς ἔθρεψε, καὶ καταστρέφοντες ἀσυνειδήτως ὁλοκλήρους οἰκογενείας.

Διὰ νὰ καταδείξωμεν πρὸς τοὺς ἀναγνώστας μας τίς εἶναι ἡ περὶ αὐτῆς γνώμη ἐν Ἀθήναις, *καταχωροῦμεν* τὸ ἑπόμενον ἄρθρον τοῦ Φιλοπάτριδος ἐφημερίδος ἐκεῖ ἐκδιδομένης, συμμεριζόμενοι τὴν ἰδέαν αὐτῆς, ἣν καὶ ἡμεῖς πρὸ ὀλίγου ἐξεφράσαμεν, ὅτι διὰ νὰ δυνηθῇ ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐνεργήσῃ ἀποτελεσματικῶς πρὸς καταστολὴν τῆς ληστείας, ὀφείλει νὰ καθαρίσῃ τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν κατὰ τὸ προσωπικὸν, διότι μεταξὺ αὐτοῦ ὑπάρχουσιν ἀναντιρρήτως ὑπάλληλοι ματαιοῦντες διὰ τῆς διαγωγῆς των τὰ κατὰ τῶν ληστῶν κυβερνητικὰ μέτρα.

Μέχρι τοῦδε δὲν δυνάμεθα νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι ἡ ληστεία εὑρίσκει ὑποστήριξιν ὑπὸ διακεκριμένων προσώπων,

οὐδέποτε ἐφανταζόμεθα, ὅτι πολιτικὰ πρόσωπα ἠδύναντο νὰ ἐξοκείλωσιν εἰς τοιούτην κακεντρέχειαν· οὐδέποτε ἐφανταζόμεθα, ὅτι ἠδύναντο νὰ ἐκμεδενισθῶσιν εἰς τοσοῦτον, ὥστε νὰ μετέλθωσι τὰ αἴσχιστα, ἵνα περιέλθωσιν εἰς τὰ πράγματα. Ἀλλὰ ληστεία θρασυτάτη πραχθεῖσα ἐσχάτως εἰς Χαλκίδα, μᾶς ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ ἀφήρεσε ἀφ' ἡμῶν πάντα δισταγμόν. Καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ληστῶν καὶ ὁ τόπος καὶ ὁ χρόνος καὶ ὁ τρόπος καθ' ὃν ἐπράχθη οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην ἀφίνουσιν ἀμφιβολίαν, ὅτι ὑπῆρχε συνεννόησις μετὰ τῶν ληστῶν καὶ συνεννόησις εὐρεῖα καὶ θρασυτάτη.

Περὶ τὴν 7 ὥραν Μ. Μ. τῆς 28 τοῦ παρελθόντος μηνὸς 60 λῃσταὶ ἀποβιβασθέντες διὰ πλοιαρίων περιέβαλλον τὴν οἰκίαν τοῦ Κ. Ν. Βουδούρη. Καὶ πρῶτον μὲν εἷς μόνος ἔκρουσε τὴν θύραν· ἀφοῦ δὲ κατέβη ἡ δούλη καὶ ἤνοιξε προσῆλθε, καὶ δεύτερος, καὶ διά τινος συνθηματικοῦ συρίγματος προσκληθέντες καὶ οἱ λοιποὶ εἰσώρμησαν οἱ πλεῖστοι εἰς τὴν οἰκίαν. Καὶ ἀφαιρέσαντες ἐνδεκακισχιλίας δραχμὰς παρὰ τοῦ γαμβροῦ τῆς Κ. Βουδούρη, Καλογηροπούλου, ἐννεακισχιλίας δὲ παρὰ τοῦ Κ. Βουδούρη, καὶ λαβόντες καὶ ὅλα τῆς οἰκίας τὰ πολύτιμα σκεύη, διέμειναν ἐν τῇ οἰκίᾳ ὑπὲρ τὰς δύω ὥρας εὐθυμοῦντες καὶ παίζοντες χαρτία μετά τινος παρευρεθέντος ἐκεῖ δικαστοῦ. Ἀργὰ δὲ κατωρθώσας ὁ ὑπηρέτης τῆς οἰκίας νὰ ἐξέλθῃ ἔξω, ἐπορεύθη ἀμέσως καὶ ἔκρουσε τοὺς κώδωνας τῶν ἐκκλησιῶν· καὶ ἀκούσαντες ἐκ τούτου οἱ λῃσταὶ θόρυβον καὶ πυροβολισμοὺς ἐν τῇ πόλει παρεκάλεσαν τὸν Κ. Καλογηρόπουλον, τὴν σύζυγον αὐτοῦ, καὶ ἕνα δωδεκαετῆ υἱὸν τοῦ Κ. Βουδούρη νὰ τοὺς ἀκολουθήσωσι. Ἐπειδὴ δὲ ἡ σύζυγὸς τοῦ Καλογηροπούλου ἐλειποθύμησεν, ἔλαβον αὐτὴν ὡς ἦτο λειποθυμημένη καὶ ἀνεχώρησαν κατεσπευμένοι μὴ δόντες καιρὸν εἰς τὸν Κ. Καλογερόπουλον οὐδὲ τὰ ὑποδήματα αὐτοῦ νὰ λάβῃ. Τὸ δὲ καταστασταῖνον ἔτι θρασυτέρα τὴν λῄστευσιν ταύτην εἶναι, ὅτι διὰ πλοιαρίων ἀπεβιβάσθησαν, ἐνῶ ἐν τῷ λιμένι ἐστάθμευον δύω ἐθνικὰ πλοῖα καὶ ἓν γαλλικὸν πολεμικὸν ἀτμόπλουν, καὶ ὑπὲρ τὰς δύω ὥρας διέμενον ἐν τῇ πόλει, ἐν ἡ οὐκ ὀλίγη στρατιωτικὴ δύνατις ὑπάρχει, χωρὶς οὐδεὶς νὰ σπεύσῃ εἰς σύλληψιν ἢ καταδίωξιν αὐτῶν, καὶ τὸ περιεργότερον πάντων εἶναι, ὅτι πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν διελθὼν ἐκ Χαλκίδος ὁ ἀξιότιμος Εἰσαγγελεὺς τῶν ἐφετῶν Κ. Σκαλιστήρης, προβλέπων, τὴν ἐπίθεσιν τῶν ληστῶν τούτων, κατὰ τῆς νήσου προειδοποίησε τὸν Νομάρχην, τὸν παστρικὸν Κ. Θεαγένην, ἵνα λάβῃ μέτρα κατάλληλα καὶ ἄγρυπνα, εἰπὼν εἰς αὐτὸν, ὅτι ἂν δὲν ἐπαρκῇ ἡ στρατιωτικὴ φρουρὰ, νὰ σχηματίσῃ πολιτοφυλακὴν διὰ τὴν προφύλαξιν τῆς πόλεως Χαλκίδος

Ἀλλὰ πρὸς Θεοῦ τί ἔπρεπε νὰ περιμένῃ ἡ κυβέρνησις, ἀφοῦ τὴν μὲν φρουραρχίαν τῆς Χαλκίδος ἄφησεν εἰς θερμότατον τοῦ Καλέργου ὀπαδὸν, τὴν δὲ νομαρχίαν παρέδωκεν εἰς ἄνθρωπον βεβαπτισμένον μέχρι κορυφῆς ἐν τῇ μελανῇ τοῦ Μαυροκορδατισμοῦ κολυμβήθρας θέλουσι τὴν ἀσφάλειαν τοῦ πολίτου τοιοῦτοι ἄνθρωποι; ἐπιθυμοῦσι τὴν εὐόδωσιν τῆς κυβερνήσεως τοιαῦτα πλάσματα; Καὶ ὅμως ἀμφιβάλλομεν ἂν καὶ μετὰ τοιαύτην ἀποκάλυψιν τοῦ ὑποσκαπτομένου αὐτῇ βαράθρου, θέλει ἀναλάβει ἡ κυβέρνησις τὴν ἀναγκαίαν ἐνεργητικότητα καὶ τόλμην ἀμφιβάλλομεν, ἂν θ' ἀποδώσῃ δίκαιον καὶ τολμηρὸν ῥάπισμα κατὰ τῶν θρασυνομένων κατ' αὐτῆς. Ἀλλὰ πρὸς Θεοῦ, τί λοιπὸν φοβεῖται ἡ κυβέρνησις καὶ δυστάζει καὶ βραδύνει εἰς πᾶν βῆμα, εἰς πᾶσαν ἐκλογὴν; Φοβεῖται ἄρα μὴ δυσαρεστήσῃ τὰς συμμάχους δυνάμεις; Τῇ ἀληθείᾳ γελοιότερος φόβος δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ. Ἂν διὰ τῆς ἀποπομπῆς ὁλοκλήρου τοῦ ὑπουργείου τῆς ἐκλογῆς αὐτῶν δὲν δυσηρεστήθησαν αἱ σύμμαχοι δυνάμεις, θέλουσι δυσαρεστηθῇ διὰ τὴν ἀποπομπὴν τοῦ δεῖνα ἢ δεῖνα Μαυροκορδατικοῦ ὀργάνου; θέλουσι δυσαρεστηθῆ, ἂν ἡ κυβέρνησις ἀποπέμψῃ, τὰ οὐτιδανὰ πλάσματα τῆς δολιότητος τὰ παρεμβάλλοντα αὐτῇ βρόχους καθ' ἕκαστον βῆμα, καὶ ἀντ' αὐτῶν μεταχειρισθῇ ἄνδρας τιμίους ἄνδρας τῆς ἑαυτῆς ἐκλογῆς, ὅπως ἐπαναφέρῃ τὴν ἀσφάλειαν εἰς τὴν χώραν; Ἢ φοβεῖται μὴ δυσαρεστήσῃ τὸ δεῖνα ἢ δεῖνα ἄτομον; Ἀλλὰ τότε δὲν ἠξεύρομεν πῶς πρέπῃ νὰ ὀνομάσωμεν τὸν ναύκληρον ἐκεῖνον, ὅστις χειμαζόμενος ὑπὸ σφοδρᾶς καταιγίδος δὲν συμμορφοῦται μὲ τοὺς κανόνας τῆς φρονήσεως ἢ τῆς τόλμης, ἀλλὰ προσέχει εἰς τοῦ δεῖνος ἢ δεῖνος ἐπιβάτου τὰς προτροπὰς ἢ συστάσεις. Ἂν ἡ κυβέρνησις οὐδένα διέτρεχε κίνδυνον, ἴσως ἐδικαιοῦτο εὐχαριστοῦσα ἄλλων θελήσεις καὶ συστάσεις, ὅταν ὅμως πολὺς ἐπίκειται κύνδυνος, ὅταν προσβάλλεται αὐτὴ οὕτω θρασέως κατὰ πρόσωπον, δὲν πρέπει νὰ συλλογισθῇ, ἂν εὐχαριστῇ ἢ δυσαρεστῇ τοῦτο ἢ ἐκεῖνο τὸ πρόσωπον· ὀφείλει νὰ συγκεντρώσῃ ἅπασαν τὴν ἰσχὺν περὶ ἑαυτὴν, νὰ περιβληθῇ τόλμην ἀνάλογον πρὸς τὸ μέγεθος τοῦ κινδύνου, νὰ δείξῃ θέλησιν ἄκαμπτον καὶ σιδηρᾶν, νὰ κινήσῃ ἀμείλικτον τὸν πέλεκυν τῆς δικαιοσύνης ἐφ' ὅλων τῶν αἰσχρῶν πλασμάτων τοῦ πεπτωκότος συστήματος, καὶ νὰ τιμωρήσῃ σκληρῶς πρὸς παραδειγματισμὸν ὅλους τοὺς ἐνόχους. Ἐὰν δὲ δὲν ἔχῃ τὴν τόλμην νὰ πράξῃ ὅλα ταῦτα, ὀφείλει νὰ παραιτηθῇ, ὀφείλει νὰ παραχωρήσῃ τὴν θέσιν εἰς ἄλλους τολμηροτέρους καὶ ἱκανοτέρους. Δὲν κεῖται ὁ κίνδυνος εἰς τὴν δυσαρέσκειαν τοῦ δεῖνος ἢ δεῖνος προσώπου, ἀλλ' εἰς τὴν μὴ ἀποκατάστασιν τῆς ἡσυχίας τοῦ τόπου. Ὅταν ἡ διοικητικὴ καὶ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία παραλυθῇ, ὅταν ἡ θρασύτης τῆς ἀταξίας κορυφωθῇ (καὶ φοβοῦμαι πολὺ μὴ ἐγγίζομεν ἤδη εἰς τὸ σημεῖον ἐκεῖνο,) τότε ὑπάρχει ἴσως κίνδυνος ἵνα εἴπωσιν αἱ σύμμαχοι δυνάμεις πρὸς τὸν ἡμέτερον ἡγεμόνα « ἰδοὺ τὸ ὑπουργεῖον τῆς ἐκλογῆς σου δὲν δύναται ν' ἀποστρέψῃ τὰς συμφορᾶς τοῦ τόπου, ἐπανακάλεσον λοιπὸν τοὺς προτέρους ὑπουργοὺς. » Οὗτος μόνος ὁ κίνδυνος ὑπάρχει· εἰς τοῦτον μόνον ἐργάζεται ἀνενδότως καὶ πλέκει νυχθημερὸν τὰ σατανικὰ αὐτῆς σχέδια ἡ μοχθηρία, καὶ καθίσταται ὁσημέραι θρασυτέρα, ὅσῳ ῥάθυμον καὶ δειμαλέαν βλέπει τὴν κυβέρνησιν.

Ἐκηρύξαμεν καὶ ἀναγνωρίζομεν καὶ νῦν τὸν ἀκραιφνῆ πατριωτισμὸν τοῦ νῦν ὑπουργείου. Εἰς τὸν πατριωτισμὸν λοιπὸν τοῦτον ἀποτεινόμενοι, λέγομεν, ὅτι τὸ ἔθνος κινδυνεύει νὰ ἐμπέσῃ αὖθις εἰς τὴν σατανικὴν ὁμάδα τῶν προδοτῶν. Ἂς σταθμίσῃ λοιπὸν καλῶς τὴν τόλμην καὶ τὰς δυνάμεις αὐτοῦ, καὶ ἂν συναισθάνεται ἐν ἑαυτῷ ἱκανὴν ἐνεργητικότητα καὶ εὐτολμίαν, νὰ σώσῃ ἑαυτὸ καὶ τὸ ἔθνος, ἂς μὴ βραδύνῃ οὔτε στιγμὴν· αἱ περιστάσεις κατεπείγουσι, καὶ φοβούμεθα μήπως εἰς ὀλίγον καταστῶσι κρίσιμοι· ἄλλως καθῆκον φιλοπάτριδος καὶ χρηστοῦ πολίτου εἶνε νὰ παραχωρήσῃ τὸ πηδάλιον εἰς χεῖρας γενναίας καὶ ἰσχυρὰς δυναμένας νὰ ἐκβάλλωσιν ἡμᾶς τῆς δεινῆς ταύτης ἀμηχανίας. Ὡς δὲ οὐδέποτε ἐλείψαμεν, οὐδενῦν ἀπέχομεν νὰ δώσωμεν τὰς ἡμετέρας συμβουλὰς κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην. Πρέπει νὰ ἐνεργηθῇ αὐστηρὰ ἀνάκρισις καθ' ὅλων τῶν στρατιωτικῶν καὶ διοικητικῶν ὡς καὶ τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν τῆς Χαλκίδος ἀπὸ τοῦ Νομάρχου καὶ φρουράρχου μέχρι τοῦ τελευταίου στρατιώτου καὶ κλητῆρος. Πρέπει νὰ κατασχεθῶσιν ὅλα τὰ ἐν τοῖς γραφείοις καὶ ἐν ταῖς οἰκίαις αὐτῶν εὑρισκόμενα ἔγγραφα, νὰ ὑποβληθῶσι δὲ εἰς ἀνάκρισιν καὶ αὐτοὶ οἱ οἰκέται καὶ αὐταὶ αἱ γυναῖκες τῶν ἐντίμων Μαυροκορδατικῶν πλασμάτων. Ἡ δὲ προσωπικὴ κατ' αὐτῶν ἀνάκρισις πρέπει νὰ γείνῃ οὐχὶ ἐν Χαλκίδῃ, ἔνθα εὑρίσκουσι πλείστους τρόπους ὑπεκφυγῆς, ἀλλὰ πρέπει νὰ μετενεχθῶσιν ἀμέσως ὑπὸ αὐστηρὰν ἐπιτήρησιν εἰς τὴν πρωτεύουσαν. Ἀλλ' ἀνάκρισις ὑπό τινων μέλλει γενέσθαι; ὑπὸ τῶν Ἀνίννων; ὑπὸ τῶν Βέτσων; εἶναι γελοῖον νὰ διώκωμεν τὸν λαγωὸν διὰ λαγωοῦ, τὴν ἀλώπεκα δι' ἀλώπεκος· διότι κόραξ κόρακος ὀφθαλμοὺς δὲν βγάζει. Τὰ ὀλίγα ταῦτα ἀρκοῦσι νὰ καταδείξωσι πῶς ὀφείλει νὰ φερθῇ ἡ κυβέρνησις καὶ κατὰ ταύτην καὶ κατὰ πᾶσαν ὁμοίαν περίστασιν. Τελευτῶντες δ' εὐχόμεθα νὰ ἐννοήσῃ ἡ κυβέρνησις, ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ στερεωθῇ καὶ εὐοδωθῇ, εἰμὴ διπλασιάζουσα, δεκαπλασιάζουσα τόλμην καὶ δραστηριότητα.

ΝΕΩΤΕΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Αἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβεῖαι συνῆλθον ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ συνεννοηθῶσι περὶ συστάσεως ἀστυνομίας ἐγγνωμένης τὴν ἀσφάλειαν τῆς πόλεως.

Εἰς Κριμαίαν ἔπιπτε πολλὴ χιών.

Ἡ κατεδάφισις τῆς Σεβαστουπόλεως ἀπεφασίσθη θετικῶς. Ἐντὸς ὀλίγου ἐνεργεῖται αὕτη.

Οἱ Ῥῶσσοι μεγάλως ὀχυροῦσι τὰς ἐν Ἰνκερμὰν θέσεις των καὶ ἐγείρουσι πολυαρίθμους κανονοστοιχίας ἐπὶ τοῦ

Τζερνάγια. Ἐλέγετο ὅτι σχεδιάζουσιν ὁσονούπω σοβαρὸν αὐτόθι κίνημα.

Δι' ἔλλειψιν τροφίμων ἐν Εὐπατορίᾳ, τὰ Αἰγυπτιακὰ στρατεύματα μεταφέρονται εἰς τὴν Ἀσίαν.

Ἡ πεῖνα ἐν Καρσίῳ ἦτο ὑπερβολικὴ, καὶ ὅμως ἡ φρουρὰ δὲν ἀπελπίζετο.

Οἱ Ἀβάζοι πρὸς οὓς ἡ Πύλη ἔπεμψε παράσημα, οἱ δὲ Ῥῶσσοι χρήματα, δέχονται ὅ,τι τοῖς πέμπεται ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, ἀλλὰ μένουσιν ἀνεξάρτητοι.

Ἐν Ἀδριανουπόλει οἱ Μπασι-μπουζοῦκαι προσέβαλον ἕνα Γάλλον ὑπάλληλον.

Γράφουσιν ἐκ Τραπεζοῦντος, ὅτι τὸ φρούριον τοῦ Καρσίου ἦτο στενώσατα πολιορκημένον, ἀλλ' ὅτι δὲν εἶχε παραδοθῆ.

Τὴν 9 Νοεμβρίου μέγιστη συνωδία τροφίμων εἶχεν ἀναχωρήσει ἐξ Ἐρζουμίου φρουρουμένη ὑπὸ στρατοῦ ἐκ 10,000 ἀνδρῶν διοικουμένου παρὰ τοῦ Σελιμ Πασσᾶ, συγκειμένη δὲ κατὰ μέγιστον μέρος ὑπὸ ἀτάκτων.

Ὁ Ὁμὲρ Πασσᾶς εἶχε φθάσει εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Μαράμ. Ἐκεῖ περιέμενε τὴν μοίραν τοῦ Βατουμίου διοικουμένην παρὰ τοῦ Μουσταφᾶ Πασσᾶ καὶ τὴν Αἰγυπτιακὴν μοῖραν τὴν ἐκ Κριμαίας περιμενομένην συγκειμένην ὑπὸ 12 ἢ 13 χιλιάδων στρατοῦ ἐκλεκτοῦ.

Καλαὶ εἰδήσεις ἔφθασαν ἐκ τῶν ὄχθων τοῦ Δανουβίου. Τὰ ὕδατα εἶχον ὑψωθῆ εἰς ἐννέα πόδας, 400 δὲ πλοῖα εὑρισκόμενα ἐντὸς αὐτοῦ ἤρχιζον ν' ἀποπλέωσι.

Εἰς συνέλευσιν λαβούσαν χώραν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Μεγάλου Δουκὸς Νικολάου, εἰς ἣν προσεκλήθησαν οἱ Στρατηγοὶ Δὲν, Τοτλεβὲν καὶ Μελκινὸφ ἐσυζητήθη σχέδιον ὀχυρώσεως τῆς Πετρουπόλεως. Προσωρινὴ ἀπόφασις ἐγένετο περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου.

Τὰ πλοῖα τοῦ Κ. Γόπτζεβικ σιτεμπόρου Τεργέστης ἀπέπλευσαν ἐκ τῆς Ἀζωφικῆς ἄνευ φορτίων.

Γράφουσιν ἐκ Βιέννης. Ἡ Ῥωσσία δὲν ἔκαμε μέχρι τοῦδε κάμμίαν κοινοποίησιν δικαιοῦσαν τὰς περὶ εἰρήνης φήμας αἱ ὁποῖαι διατρέχουσιν, εἶναι δὲ πιθανὸν ὅτι δὲν θέλει κάμει τοιαύτην πρὶν συνέλθωσιν εἰς Πετρούπολιν οἱ αὐτόθι προσκληθέντες διπλωμάται της. Καὶ ὁ ἐν Βιέννη Πρέσβυς τῆς Ῥωσσίας Πρίγκηψ Γορτζακὼφ δὲν ἔλαβεν ἐκ Πετρουπόλεως διαταγὰς περὶ συνδιαλέξεων αἵτινες ἠδύναντο νὰ δώσωσι χώραν εἴς ἐλπίδας περὶ εἰρήνης.

Γράφουσιν ὡσαύτως αὐτόθεν. Πληροφορούμεθα ἐκ Ῥουτσουκίου ὅτι κατὰ τὰς ἐκ τοῦ θεάτρου τοῦ ἐν Ἀσίᾳ πολέμου εἰδήσεις ὁ Σελὴμ Πασσᾶς παρητήθη τοῦ σχεδίου τοῦ νὰ προχωρήσῃ μέχρι Καρσίου, διότι τὰ ἀποσπάσματα τοῦ στρατοῦ του συγκειμένου ὑπὸ 6,000 τακτικῶν καὶ 5000 ἀτάκτων, ὅστις ἔμελε νὰ συνοδεύσῃ τὰς τροφὰς καὶ πολεμεφόδια εἰς τὴν πολιορκουμένην πόλιν, ἦτο πολὺ ἀνύσχυρος καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ διαβῇ τὰ στενὰ τῶν ὀρέων ὑπὸ τῶν Ῥώσσων ἰσχυρῶς κατεχόμενα· περίπολοί τινες μόνον ἠδυνήθησαν νὰ εἰσδύσωσιν εἰς τὸ Κάρσιον.

Κατὰ τὰς τελευταίας ἀγγελίας ἐκ ταύτης τῆς πολιορκουμένης πόλεως, ἡ ζενοχωρία εἶχε φθάσει εἰς τὸν ἀνώτατον βαθμόν. Ἡ πεῖνα καὶ ὁ τύφος ἐπροξένουν μεγίστην φθορὰν· τὸ τρίτον μόνον τῆς ἀναγκαίας τροφῆς του ἐλάμβανεν ἕκαστος, καὶ ὅμως ἤλπιζον πάντοτε ὅτι ὁ Ὁμὲρ Πασσᾶς ἢ ὁ Σελὴμ Πασσᾶς ἤθελον δυνηθῆ νὰ λύσωσι τὴν πολιορκίαν. Οἱ πολιορκούμενοι εἶχον δηλώσει ὅτι μόλις μέχρι τῆς 18 Νοεμβρίου ἠδύναντο νὰ ἐγκαρτερήσωσι, καὶ ὅτι ἂν δὲν ἤθελον λάβει ἐπικουρίαν μέχρι τῆς ἐποχῆς ταύτης ἤθελον παραδοθῆ. Ἐντεῦθεν ἐγενήθη ἡ φήμη περὶ τῆς πτώσεως τοῦ Καρσίου.

Οἱ Μπασιμπουζοῦκαι τῶν Ἄγγλων ἔπραξαν μεγάλας εἰς τὴν Ῥούμελην κακοπραγίας καὶ ἰδίως εἰς Ἀνδριανούπολιν. Ἕτεροι ἑκατὸν ἐξ αὐτῶν οἵτινες ἐπαναστάτησαν ἐπὶ τοῦ Ἀτμοπλοίου ὁ Ταγγρέδης συνελήφθησαν ὑπὸ τοῦ Βρικίου Ὀλιβιέρου. Ἡ ἀντίστασις αὐτῶν ὑπῆρξε ζωηρὰ· Κατὰ τὴν συμπλοκὴν συνέβησαν φόνοι καὶ τραύματα.

Στολίσκος ἐκ δέκα νέων κανονοφόρων ἑλικοκινήτων ναυπηγηθεισῶν εἰς Πετρούπολιν ἔφθασεν εἰς Σβεαβούργην ἐκ τῆς Κρονστάτης διὰ νὰ σταθμεύσῃ αὐτόθι τὸ ἐπιὸν ἔαρ.

Ἀναγινώσκομεν εἰς τὴν Ἀγγλικὴν Σφαίραν.

Αἱ περὶ εἰρήνης φῆμαι αἱ πρὸ ἡμερῶν διαδιδόμεναι δὲν στεροῦνται βάσεως· θέλομεν πλανήσει ὅμως τὸ κοινὸν ἂν ἐγγυηθῶμεν ὅτι στηρίζονται εἰς στεραιὰς βάσεις, ὥς τινες ἀξιοῦσιν. Ἡ Ῥωσσία δὲν ἔκαμεν ἀπ' εὐθείας κάμμίαν πρότασιν, ἡ δὲ φρόνησις αὐτῆς, ἣν γνωρίζομεν, μᾶς ἀπελπίζει περὶ ταχείας τινος λύσεως.

Ἐπειδὴ λοιπὸν δὲν προσέφερεν ἡ Ῥωσσία ὅρους εἰρήνης, προφανὲς εἶναι ὅτι δὲν δύναταί τις νὰ εἴπῃ τί θέλουν πράξει αἱ διαμαχόμεναι δυνάμεις. Ἡ θέσις τῶν συμμάχων εἶναι βεβαίως κρείττων ἀφ' ὅ,τι ἦτο τὸν παρελθόντα Ἀπρίλιον, τὸ δὲ Ἀγγλικὸν ἔθνος δικαιοῦται ἐλπίζον ὅτι οἱ νῦν ὅροι θέλουν εἶσθαι συμφερώτεροι, ἢ οἱ προταθέντες ὅταν ἡ Σεβαστούπολις ἦτο εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν Ῥώσσων. Πρέπει νὰ ζητῶμεν τοιούτους ὅρους οἵτινες νὰ χορηγῶσιν ἡμῖν πλήρεις ἐγγυήσεις κατὰ πάσης μελλούσης προεπιχειρήσεως τῶν Ῥώσσων.

Μ' ὅλας τὰς ἐξακολουθούσας διαπραγματεύσεις, ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις δὲν ἔπαυσε τὰς γιγαντιαίας προπαρασκευάς της διὰ τὴν προσεχῆ ἐκστρατείαν. Ἂν ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Ῥωσσίας ἠδύνατο νὰ γνωρίζῃ τὰς προπαρασκευὰς ταύτας, ἤθελε ταχύνει νὰ κάμῃ εἰρήνην.

Ἡ Ἀγγλία θέλει ἔχει ἐν ἔτει 1856 στρατὸν τῆς γραμμῆς ἐξ 70,000. Ὁ ἐν Βαλτικῇ στόλος αὐτῆς θέλει σύγκεισθαι ἐκ 250 καὶ ἐπέκεινα πλοίων, τῶν ὁποίων τὸ πλεῖστον μέρος θέλουν ναυπηγηθῆ διὰ τὴν εἰδικῶς ἀπαιτουμένην ὑπηρεσίαν. Δὲν εὑρισκόμεθα πλέον εἰς τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ κάμωμεν δοκιμάς.

Τὸ προσεχὲς ἔαρ ἡ Ἀγγλία θέλει κάμει κτυπήματα ἄξια τῆς ἰσχύος της· οἱ δὲ σύμμαχοι ἡμῶν ἀναπτύσσουσιν ἅπασαν τὴν δραστηριότητα τὴν ἀπαιτουμένην παρὰ τῆς σπουδαιότητος τῆς πάλης.

Καθ' ὅλας τὰς ἀνθρωπίνους πιθανότητας, προβλέπομεν φρικτὰ δυστυχήματα ἕτοιμα νὰ ἐπιπέσωσι κατὰ τῆς Ῥωσσίας ἐν ἔτει 1856. Εἰς αὐτὴν ἐναπόκειται νὰ τ' ἀποφύγῃ ἐνόσῳ εἶναι εἰσέτι καιρός.

— Πολωνοί τινες ἀξιωματικοὶ, ἀποτελοῦντες μέρος τοῦ τάγματος τῶν Κοζάκων τοῦ Σουλτάνου, διεύθυνον πρὸς τὸν Πρίγκηπα Ἀδὰμ Κζαρτορίσκην, ὑπὸ τὰς διαβεβαιώσεις τοῦ ὁποίου μετέβησαν εἰς τὴν Ἀνατολὴν, ἀναφοράν των διεξοδικὴν, δι' ἧς παραπονοῦνται διὰ τὴν ἀξιοθρήνητον κατάστασιν εἰς ἣν κατήντησαν ὅσοι ἐκ τῶν ὁμοεθνῶν των κατετάχθησαν εἰς τοῦτον τὸν εἰδικὸν στρατόν. Λέγουσιν εἰς τὴν ἀναφοράν των ταύτην, ὅτι ὁ στρατὸς οὗτος σύγκειται ὑπὸ ἀλητῶν (vagabonds) ὅλων τῶν ἐθνῶν καὶ διοικεῖται ὑπὸ ἀξιωματικῶν ἄνευ πείρας, ὀφειλόντων ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὸν διορισμὸν καὶ τὴν προόδόν των εἰς προστασίας. Ἐξ αὐτῶν τινὲς εἰσήγαγον καὶ τὸ κνοῦτον, καὶ εἰς τοὺς ὁποίους, ἕνεκα τῶν ἐσωτερικῶν διχονοιῶν των, ἀποδίδεται ἡ μὴ τήρησις τῆς πειθαρχίας.

Τὸ αἰτιολογοῦν ὅμως τὰ παράπονα τῶν ὑπογραψάντων τὴν ἀναφορὰν ταύτην εἶναι, ὅτι ἀντὶ νὰ τοὺς πέμψωσι κατὰ τοῦ ἐχθροῦ εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Δανουβίου, ὡς τοὺς εἶχον εὐελπίσει, θέλουν νὰ τοὺς διευθύνωσι πρὸς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν, καίτοι στερουμένους παντὸς ὅ,τι ἀποτελεῖ καλὸν ὀργανισμὸν, καὶ προσέτι τροφῶν καὶ ἐνδυμάτων.

— Κατὰ νεωτέρας εἰδήσεις, τὸ φρούριον τοῦ Καρσίου παρεδόθη διὰ συνθήκης εἰς τοὺς Ῥώσσους. Τὰ καθέκαστα τῆς συνθήκης ταύτης θέλομεν δημοσιεύσει διὰ τοῦ ἐπομένου φύλλου μας.

— Ὁ διορισμὸς τοῦ Κυρίου Κολιοπούλου ὡς δημοτικοῦ Ἀστυνόμου τῆς πόλεώς μας, ἐπεδοκιμάσθη παρὰ πάντων σχεδὸν τῶν συμπολιτῶν μας, διότι ὁ κύριος Κολιόπουλος καὶ ἱκανότητα ἀρκετὴν ἔχει, καὶ παιδείαν καὶ καλλίστην συμπεριφορὰν, ὥστε δὲν μένει ἡ παραμικρὰ ἀμφιβολία ὅτι θέλει ἐκπληρώσει δεόντως τὸ καθῆκον του καί τοι δύσκολον ὁπωσοῦν καὶ ἀκανθῶδες.

Συμβουλεύομεν τὸν Κύριον Κολιόπουλον, ὡς φίλον μας, νὰ μιμηθῇ τὴν κατὰ πάντα δραστηριότητα περὶ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ προκατόχου του κυρίου Εὐστρατίου Καντζόγλου, ὅστις ἀληθῶς εἰς δυσκόλους περιστάσεις, καὶ ἰδίως εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς Χολέρας ἐν ἔτει 1854, ἀνέπτυξε τοσαύτην, ὥστε εὐχαρίζησεν ἅπαντας τοὺς ἐνταῦθα κατοικοῦντας.

Ὁ Ἐκδότης Νικόλαος Σωτηρόπουλος.

ΤΥΠΟΙΣ ΠΑΥΛΟΥ ΗΣΑΙΟΥ.